

Slujba
Sfintei Magdalena de la Mălainița

(15 octombrie)*

La Vecernia Mică

La Doamne, strigat-am..., punem 4 stihiri, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Astăzi, în cântări să o cinstim toți pe Magdalena cea nouă de la Mălainița, pilda pocăinței și a blândeților și făclia virtuților, pe stâlpul credinței, graiul cel cu milă către aproapele, care în vremea din urmă a unit în duhul de pace obștea ortodocșilor Timocului (de două ori).

Candela cea din suflet ți-ai aprins și, cu untdelemnul credinței, prin harul Duhului Sfânt, bune mărturii ai dat pentru cuvintele Evangheliei Domnului, Sfântă Magdalena, tuturor creștinilor prin viețuirea ta, care, și urmându-ți virtutea, se grăbeau să dea mulțumire lui Hristos în sfânta biserică.

Toată întristarea ne-o alungi, Maică Magdalena, slăvită, cu mijlocirea ta, toată

---

* Slujba a fost alcătuită de Monahia Rafaila Oancea (Vârșeț) și a fost avizată de ierarhii membri ai Sinodului mitropolitan al Mitropoliei Munteniei și Dobrogei și ai Comisiei teologice, liturgice și didactice a Sfântului Sinod, fiind aprobată prin Hotărârea Sfântului Sinod nr. 10.046 din 29 septembrie 2025.

neputința și boala trupului, că, venind cu evlavie la moaștele tale și către icoana ta, nu contenim zicând: Caută spre toți cei ce te roagă să îi izbăvești totdeauna de vicleana uneltire a celui rău.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Pe îndrumătoarea credincioșilor și ajutătoarea celor din nevoi, pe propovăduitoarea cuvântului lui Dumnezeu, pe Sfânta Magdalena să o lăudăm, strigând: Ceea ce pentru slujba Bisericii bine te-ai nevoit, iar acum împreună cu toți sfinții înalți rugăciunile noastre la jertfelnicul lui Dumnezeu, pe Acela roagă-L să-i mântuiască pe cei ce te cinstesc pe tine.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, același glas:

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare, Fecioară, și te slăvim, credincioșii, după datorie, pe tine, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, ocrotitoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea, podobie: *Casa Efratului...*

Astăzi se laudă Mălainița, Vârșețul și cu întreg Timocul, cinstindu-ți prăznuirea, slăvită Magdalena.

Stih: Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce (*Psalm* 50: 14).

Către Hristos te știm pe tine solitoare, deci ale noastre cereri, slăvită Magdalena, degrabă împlinește-le.

Stih: Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu; că va grăi pace peste poporul Său (*Psalm* 84: 8).

Darul minunilor revarsă-l, Magdalena, celor ce se închină sfintelor tale moaște, cu dragoste cinstindu-te.

Slavă..., Și acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Maica lui Dumnezeu, cu Sfânta Magdalena, înalță rugăciune pentru noi către Domnul, ca toți să ne mântuim.

TROPARUL, glasul al 3-lea, podobie: *Pentru mărturisirea...*

Tare ancoră având nădejdea, Evanghelia mărturisit-ai, urmând Domnului, în Valea Timocului, și tot poporul spre râvna Bisericii l-ai ridicat, risipind rătăcirile; deci, acum te roagă lui Hristos pentru noi, cerând, cinstită Magdalena, mare mila Sa.

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu – al Învierii, același glas:

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Căci cu trupul cel luat din tine, Fiul tău și Dumnezeul nostru, prin Cruce răbdând pătimire, ne-a mântuit pe noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

Ectenia întreită scurtă și Otpustul mic.

La Vecernia Mare

După Psalmul 103, se cântă Fericit bărbatul..., starea întâi; iar de este sâmbătă seara, se citește Catisma întreagă. La Doamne, strigat-am..., se pun 6 stihiri, glasul al 4-lea, podobie: *Ca pe un viteaz...*

Pomenire cu laude să îi facem de-a pururea, credincioasă ceată a ortodocșilor, luminătoarei poporului, grădinii cu rod bogat a cerești virtuți și podoabei de mare preț a Mălainiței, și să-i zicem toți: Bucură-te, Maică Magdalena preacinstită, mult rugătoare pentru noi în cer!

Îndreptat-ai cu dragoste neștiința poporului, cu răbdare, Maică, deslușindu-le din cuvintele dogmelor, rostind cu smerenie în grai nemeșteșugit pe înțelesul poporului; că poruncile împlinite din râvna pentru Domnul, Magdalena preacinstită, vor potoli dezbinările.

În necaz, mângâieri primind de la Domnul Puterilor, întru tot necazul i-ai mângâiat pe toți, căci, de sporesc pătimirile, sporesc și nădejdile răsplătirilor de sus către cei care inima și-au încredințat Ziditorului, Maică Magdalena, urmând ție, cu credința că vede Domnul durerea lor.

Împletindu-ți cântările cu suspine din inimă, ai slujit, de râvnă arzând, neobosit; că, în biserica Domnului, luminile harului cerești cercetări răspândeai, prin cuvântul tău, și în inima credincioșilor care-n întuneric rătăceau, fără știința cea din cuvântul Scripturilor.

Aluatul evlaviei cu semințele dragostei, plămădit cu lacrima rugăciunilor, l-ai adus ca un prinos plăcut Stăpânului cerului, cu trudă călătorind pentru jertfa de laudă în biserică; iar El, astăzi, slăvită Magdalena, te-a dat nouă ocrotire și izbăvire din nevoi și boli.

Te cinstesc cu evlavie și românii, și sârbii azi, că din neamurile lor tu ai odrăslit, și toți, având la Mălainița comoară de mare preț trupul tău nestricăcios, Magdalena, în locul sfânt unde te-ai trudit cu sudorile sfintei nevoințe, te au dreaptă oglindire a înrudirii prin Sfântul Duh.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Astăzi, toți ortodocșii din Valea Timocului să o cinstim cu laude pe fericita Magdalena, care în anii din urmă dreapta credință a mărturisit, iar pe popor l-a scos din valul rătăcirilor celor deșarte; că, prin blândețea graiurilor sale, întunericul neștiinței alungând, evlavia s-a înnoit, și, spre urmarea Mânuitorului îndemnând, a vestit Crucea ca pe o pricină a bucuriei. Pentru aceasta, arma biruinței și noi ridicând-o, bucuriei celor aleși să ne învrednicim, cu solirile cinstitei mărturisitoare a lui Hristos.

Și acum..., Dogmatica glasului al 6-lea:

Cine nu te va ferici, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda preacurată nașterea ta? Că Fiul, Unul-Născut, Cel ce a strălucit din Tatăl, Același din tine, cea Curată, a ieșit, în chip de negrăit întrupându-Se; din fire Dumnezeu fiind, și cu firea om făcându-se pentru noi, nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi fără amestecare fiind cunoscut. Pe acela roagă-L, Curată, cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

Vohod cu cădelnița, Lumină lină...

Prochimenul zilei

PAREMIILE

De la *Pilde* citire:

(31: 9-30)

Fiule, deschide-ți gura pentru cuvântul lui Dumnezeu și judecă toate drept. Femeie virtuoasă cine va găsi? Mai de preț decât pietrele scumpe este una ca aceasta. Inima bărbatului ei se va încrede în ea. Una ca aceasta de câștiguri nu va duce lipsă. Că în toată vremea lucrează pentru bărbatul ei cele bune, nu cele rele. Depănând ea lână și in, a făcut lucruri folositoare cu mâinile ei. Ea se aseamănă cu o corabie de negoț; de departe își adună avuția. Și se scoală de noapte, și împarte hrană celor din casă și dă de lucru slujnicelor. Văzând ogor, l-a cumpărat; din rodul mâinilor ei a

sădit grădină. Încingându-și cu putere mijlocul, și-a întărit brațele la lucru. Ea a simțit că bine este a lucra, și nu se stinge sfeșnicul ei toată noaptea. Ea pune mâna pe furcă și cu degetele sale apucă fusul, iar ușa ei o deschide sărmanului și întinde milostenie săracului. Nu duce grija celor din casă bărbatul ei, când zăbovește undeva; că toți cei de pe lângă ea sunt bine îmbrăcați. Îndoite cămăși a făcut bărbatului ei, iar din vison și porfiră veșminte pentru sine. Cinstit este bărbatul ei în porțile cetății, când va să șadă în adunare cu cei mai bătrâni dintre locuitorii țării. Ea a țesut pânză și a vândut-o negustătorilor fenicieni, și cingători hananeilor. Ea se împodobește cu tăria și buna cuviință și se veselește în zilele de apoi. Gura își deschide cu luare-aminte și în chip legiuit și își stăpânește limba. Strâmte sunt încăperile caselor ei, și grâne nemuncite n-a mâncat. Copiii pe care i-a crescut au fericit-o, iar soțul ei a lăudat-o, zicând: Multe fiice s-au dovedit harnice, multe au câștigat bogăție, multe au aflat slavă, dar tu le-ai întrecut și le-ai covârșit pe toate! Înșelător este farmecul și deșartă este frumusețea femeilor, dar nu sunt așa întru tine, că binecuvântată este femeia înțeleaptă.

De la *Pilde*, citire:
(10: 7, 6; 3: 13-16; 8: 6, 34-35, 4, 12, 14, 17, 5-9; 22: 21, 19; 15: 4)

Pomenirea dreptului se face cu laude și binecuvântarea Domnului este peste capul lui. Fericit este omul care a aflat înțelepciunea și muritorul care a cunoscut priceperea; că mai bună este îndeletnicirea cu aceasta decât vistieriile de aur și argint. Mai scumpă este decât pietrele cele de mult de preț; nimic rău nu-i stă împotrivă. Cunoscută este tuturor celor ce se apropie de ea și tot ce este de preț nu este vrednic de ea. Că din gura ei iese dreptatea, legea și mila pe limbă le poartă. Deci, ascultați-mă pe mine, o, fiilor, că lucruri de cinste vă voi spune; și fericit este omul care va păzi căile mele. Că acestea sunt căi ale vieții și, mergând pe ele, va afla bunăvoința pregătită lui de Domnul. Pentru aceasta, vă rog pe voi și îndrept glasul meu către fiii oamenilor. Că,

eu, înțelepciunea, sălășluiesc în sfat, iar cunoașterea și cugetarea eu le-am chemat. Al meu este sfatul și întărirea, a mea este priceperea și a mea este tăria. Eu iubesc pe cei ce mă iubesc, iar cei ce mă caută vor afla har. Înțelegeți dar, cei fără de răutate, chibzuința, și voi, cei neînvățați, puneți la inimă. Ascultați-mă iarăși, că lucruri de cinste vă voi spune și voi deschide buzele mele pentru a vă învăța cele drepte; că gura mea va grăi adevărul, iar buzele mincinoase sunt necurate înaintea mea. Cu dreptate sunt toate graiurile gurii mele, nimic nu este în ele strâmb, nici încâlcit. Toate sunt drepte pentru cei ce înțeleg și netede pentru cei ce află cunoștința. Că vă învăț pe voi cuvânt adevărat, ca nădejdea voastră să fie în Domnul și să vă umpleți de Duh.

De la *Înțelepciunea lui Solomon*, citire: (4: 7-15)

Dreptul, de va ajunge să se sfârșească, întru odihnă va fi. Că bătrânețea cinstită nu este cea dată de lungimea vieții, nici nu se măsoară după numărul anilor. Ci căruntețea este, la oameni, înțelepciunea, iar vârsta bătrâneții este viața neîntinată. Ajungând plăcut lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit și, fiindcă trăia între păcătoși, l-a mutat. Răpit a fost, ca nu cumva răutatea să-i schimbe gândul, nici înșelăciunea să nu îi amăgească sufletul. Că vraja răutății întunecă cele bune și amețeala poftei schimbă mintea cea fără de răutate. Ajungând în scurtă vreme la desăvârșire, dreptul a dobândit o viață împlinită, cum alții n-au izbutit în ani îndelungați. Plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta s-a grăbit să iasă din mijlocul răutății. Iar popoarele, văzând, n-au priceput și nici n-au pus în gând una ca aceasta: că har și milă va dărui Domnul aleșilor Lui și va purta grijă de cuvioșii Săi.

LA LITIE

Idiomela, glasul 1:

Veselește-te în Domnul, ceată a credincioșilor din Vârșeț! Bucură-te, că vlăstarul mărturisirii Evangheliei lui Hristos, Magdalena slăvita, înțelepțește nevoindu-se cu evlavie, pe mulți i-a adus la Dumnezeu; slujbele Bisericii bine împodobindu-le, în

dreapta credință pe toți i-a întărit, ca, prin luarea crucii, să strige împreună, zicând: Doamne, slavă Ție!

Slavă..., glasul al 5-lea:

Veniți, adunările credincioșilor, pe Sfânta Magdalena, Mărturisitoarea cea nouă, în cântări să o lăudăm, cu evlavie; că nu cuvintele înțelepciunii acestui veac, ci înțelepciunea de taină a propovăduit-o, care pare celor potrivnici nebunie, iar celor credincioși le este puterea lui Dumnezeu; că, prin aceasta, ortodocșii aflați în umbra necunoștinței de Dumnezeu s-au făcut primitori ai tainelor celor ascunse ochilor înțelepților lumii. Deci, către aceasta să alergăm în primejdii și în nevoi, rugându-ne: Vezi, Maică, cererea noastră și înduplecă-L pe Domnul cel milostiv, să ne dăruiască iertarea datoriilor noastre și mare milă.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, același glas:

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare, Fecioară, și te slăvim, credincioșii, după datorie, pe tine, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, ocrotitoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 5-lea, podobie: *Bucură-te cămara...*

Bucură-te, mărgăritar de mult preț, preaînțeleaptă Magdalena din Mălainița, vlăstarul dreptei credințe, al nevoinței dreptar și preabună pildă de smerenie; puterea celor slăbiți, sprijin celor neputincioși, prin rugăciune și cu faptele dragostei împlinind vădit Evanghelia harului. Maică, povața pruncilor, limanul nădejdilor, care cu râvnă pe sineți te-ai dat slujirii aproapelui, la Domnul solește, pentru noi, cu stăruință, bogată mila Sa.

Stih: Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce (*Psalm* 50: 14).

Bucură-te, că în anii de-apoi te-ai arătat ajutătoare preagrabnică, adâncul milostivirii, oglinda vieții cerești și mireasma nouă a sfințeniei! Rodirea evlaviei cea din Valea Timocului ești, Magdalena, ce prin post curățitu-te-ai cu suflările netrupești ale harului; vasul preaminunatelor lucrări ale Domnului, al liniștirii, al milei și al trezviei sălaș cinstit, pe Domnul Îl roagă să dea sufletelor noastre bogată mila Sa.

Stih: Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu; că va grăi pace peste poporul Său (*Psalm* 84: 8).

Sfântă viața ta pe pământ ai petrecut-o în blândețe, trudindu-te în lipsuri, întru prigoană, întru necaz și nevoi răspândind lumina Adevărului; talanții Stăpânului i-ai sporit cu izbânzile, preaînțeleaptă, din lucrările harului, arătându-te sfeșnic nou al Bisericii; trupul tău nestricat având, ne vindecă bolile, și în nevoi mângâiere l-am dobândit, că spre fiii tăi te pleci totdeauna, mijlocindu-ne la Domnul bogată mila Sa.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Mulțimile binecinstitorilor, pe noua Mărturisitoare Magdalena întru cântări duhovnicești să o lăudăm, văzând cum, din cinstită racla moaștelor ei, ne izvorăsc șuvoaie de minuni și de vindecări; că, în anii din urmă nevoința cea bună luând asupra sa, pe Dumnezeu L-a făcut cunoscut celor rătăciți. Pentru aceasta, de la El a moștenit binecuvântarea și înfierea cea după har, și se roagă pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu – a Învierii, același glas:

Fecioară nenuntită, care pe Dumnezeu în chip negrăit L-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului celui Preaînalt, primește rugăciunile robilor tăi. Ceea ce ești cu totul fără prihană, care dăruiești tuturor curățire de greșeli, primind acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mântuim noi toți.

La binecuvântarea pâinilor se cântă Troparul Sfintei (de două ori) și Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te... (o dată). Dacă nu se face binecuvântarea pâinilor, atunci se cântă:

TROPARUL, glasul al 3-lea,
podobie: *Pentru mărturisirea...*

Tare ancoră având nădejdea, Evanghelia mărturisit-ai, urmând Domnului, în Valea Timocului, și tot poporul spre râvna Bisericii l-ai ridicat, risipind rătăcirile; deci, acum te roagă lui Hristos pentru noi, cerând, cinstită Magdalena, mare mila Sa.

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu – al Învierii, același glas:

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Căci cu trupul cel luat din tine, Fiul tău și Dumnezeul nostru, prin Cruce răbdând pătimire, ne-a mântuit pe noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul..., punem troparul Sfintei de două ori, Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu – al Învierii, același glas.

După întâia Catismă, Sedealna, glasul 1, podobie: *Mormântul Tău...*

Urmându-i lui David în blândeți, fericită, ca el cu rugăciuni turma ta ai păscut-o; și toate cu smerenie, Magdalena, făcându-le, Domnul a iubit, iată, a ta frumusețe și mireasă Lui te-a arătat fără pată, cu slavă cinstindu-te.

Slavă..., Și acum...,

a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Marie, vas cinstit al Stăpânului lumii, ridică-ne pe noi, cei căzuți în adâncul cumplitei deznădăjduiri, al greșelilor și nevoilor, că scăpare ești și ajutor și nădejde păcătoșilor și ocrotire preatare și-i aperi pe robii tăi.

După a doua Catismă, Sedealna, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Dumnezeiestile cântări, Cuvioasă, cu gura ta picurătoare de miere în toată vremea în biserică neostenit înălțând, pace credincioșilor ai adus în ispite dăruind acestora cunoștința Treimii, Căreia cânți și astăzi cu îngerii, o, Magdalena, odrasla Mălainiței.

Slavă..., Și acum...,

a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

La Născătoarea Ziditorului lumii să alergăm, toți credincioșii, strigându-i: O, Maica Împăratului, Stăpână, degrab scapă-ne, cu mila ta, de nevoi și de boală și toată primejdia și de chin și durere, neîncetat cerând la Fiul tău, Împărăteasă, iertare greșelilor.

Polieleul: Robii Domnului...

Mărimurile, glasul 1:

Stih 1: Dumnezeu este scăparea noastră și puterea, ajutor întru necazurile cele ce ne-au aflat pe noi foarte (*Psalm* 45: 1).

Mărimu-te pe tine, Sfântă Mărturisitoare Magdalena, și cinstim sfântă pomenirea ta, că tu te rogi pentru noi lui Hristos, Dumnezeului nostru.

Stih 2: Domnul păzește sufletele cuvioșilor Lui, din mâna păcătosului îi va izbăvi pe ei (*Psalm* 96: 11).

Veniți, toți iubitorii de Dumnezeu, să o cinstim pe Sfânta Magdalena mult-nevoitoarea, zicând: pe lauda cea nouă a Timocului.

Stihuri:

Stih 3: Să Te laude pe Tine, Doamne, toate lucrurile Tale și cuvioșii Tăi să Te binecuvinteze (*Psalm* 144: 10).

Stih 4: Bunăvoința Domnului este în cei ce se tem de El și în cei ce nădăjduiesc în mila Lui (*Psalm* 146: 11).

Stih 5: Când s-a mâhnit inima mea, pe piatră m-ai înălțat (*Psalm* 60: 2).

Stih 6: Prin sfinții care sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale (*Psalm* 15: 3).

Slavă..., glasul 1:

Slavă Ție, Treime Sfântă, Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeule!

Și acum..., același glas:

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: și, prin tine, cu noi!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ție, Dumnezeule! (de trei ori).

După Polieleu, Sedealna, glasul al 4-lea, podobie: *Spăimântatu-s-a Iosif....*

Harul Domnului cerând întru ispite l-ai aflat, și părtașă Crucii Lui înțelepțește te-ai făcut pentru aceasta și slavei Lui azi ești părtașă; că pururi pe pământ Lui mărturie fiind, în tine, cum a zis, mărturisește și El mijlocitoare pururea pe tine pentru noi toți arătându-te; ci roagă-L, maică, să dea iertare celor care te laudă.

Slavă..., Și acum..., însăși podobia:

Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând; și în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânță, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit; și, mărturisind logodnicul și ocrotitorul tău, preoților a strigat: Fecioara naște și, după naștere, iarăși rămâne fecioară.

Antifonul întâi al glasului al 4-lea.

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:
(*Psalm* 39: 1-2, 3)

Așteptând am așteptat pe Domnul și S-a aplecat spre mine și a auzit rugăciunea mea.

Stih: Și a pus pe piatră picioarele mele și a îndreptat pașii mei.

EVANGHELIA

Din *Sfânta Evanghelie de la Matei*, citire:
(11: 27-30, caută joi în săptămâna a 4-a după Rusalii)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu și nimeni nu cunoaște pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaște nimeni, decât numai Fiul și cel căruia va voi Fiul să-i descopere. Veniți la Mine, toți cei osteniți și împovărați, și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu asupra voastră și vă învățați de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima, și veți găsi odihnă sufletelor voastre. Căci jugul

Meu e bun și povara Mea este ușoară.

Psalmul 50

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Sfintei Magdalena, Milostive, curățește mulțimea greșelilor mele.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor mele.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile mele (*Psalm* 50: 1-2).

Stihira, glasul al 6-lea:

Harul dat moaștelor tale neîncetat se revarsă, de Dumnezeu purtătoare, mulțimii ortodocșilor, celor ce cu dorire se închină în sfințitul tău lăcaș, cel din Mălainița, tămăduind pe cei ce strigă, cu totul cinstită Magdalena: Păzește-ne pe noi, prin rugăciunile tale!

CANOANELE

Se pune Canonul Paraclisului, cu Irmosul, pe 6 (caută la sfârșitul cărții) și al Sfintei pe 8.

CANONUL Sfintei

Glasul al 4-lea

Cântarea 1

Irmos: *Deschide-voi gura mea...*

Stih: Sfântă Mărturisitoare Magdalena, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Cuvinte, cu harul Tău, ca un Preabun, luminează-ne pe noi, cei ce te rugăm să ne trimiți ajutor să cântăm acum pe Sfânta Magdalena, odrasla Timocului, cinstea Vârșețului.

Din slovele cărților strâns-ai cu râvnă din inimă, slăvită, și noi, și vechi, precum Hristos a grăit, nu argint aflând, nici aur, ci pe Însăși Puterea lui Dumnezeu și Înțelepciunea Lui.

Slavă...

Pe Domnul celor smeriți, Mântuitorul oamenilor, cu cuget smerit și blând slujindu-L neostenit, te-ai umplut de har toată, ca o smerită, prin care minunile, Maică, le săvârșești.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Din tine, asupra Sa frământătura oamenilor Stăpânul cu voia luând, din a Sa dragoste, mai presus de gând, Fecioară Preacurată, scăpare și ajutor lumii te-a arătat.

Catavasie:

Deschide-voi gura mea și se va umple de Duh, și cuvânt răspunde-voi împărătesei Maici; și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Cântarea a 3-a

Irmos: *Pe ai tăi cântăreți...*

Ales-ai a nunții însoțire, cinstit în Mălainița trăind, pe calea adevărului pășind cu frica lui Hristos și inima plecându-ți-o, preaînțeleaptă, poruncii Lui.

Purtatu-ți-ai crucea văduviei, spre Cel răstignit cu ochii ațintiți, spre Iisus, spre Cel iubit, Care și întăritu-te-a puterea Învierii Lui să o cunoști, maică, limpede.

Slavă...

Păscând turma necuvântătoare, și turma cuvântătoare ai grijit căreia, Maică, pururea cântările Sionului celui de sus i-ai glăsuit cu graiul tău cel prealimpede.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Cuprinderea firii necuprinse, grădina miresmelor cerești, de ceața necunoașterii, Fecioară, izbăvește-mă și mintea luminează-mi-o, să laud pururea taina ta.

Catavasie:

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu și îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întărește-i și, întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor slavei învrednicește-i.

SEDEALNA, glasul al 4-lea,

podobie: *Arătatu-te-ai astăzi...*

În adâncul inimii purtând pe Domnul și lucrând poruncile, o, Magdalena, ai primit și strălucirile slavei Lui ca o pecete, cântând în Biserică.

Slavă..., Și acum...,

a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

La noianul milelor tale, Fecioară, năzuim noi, robii tăi, cu îndrăzneală și cerem iertare de relele ce am făcut, cu umilință rugându-ne pururea.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Cel ce șade întru slavă...*

Mult râvnind în rugăciune Cuvioaselor de demult, prin silirea firii tainică lucrarea ei ai deprins și „Vede Domnul", slăvită, strigând pururea, îndulcirea ei o ai aflat, bucurându-te.

Gerul iernii și furtuna, deopotrivă și arșița înfruntând, cu râvnă ai mers în lăcașul fără păstor cel din Șciubic, Magdalena, cu evlavie să cânți Domnului: Slăvesc, Hristoase, puterea Ta!

Slavă...

Pe Hristos având putere, Magdalena, și laudă, El spre

săvârșire picioarele tale ți-a rânduit, precum grăit-a Prorocul, ca să biruiești, prin cântarea Lui, pe slujitorii vrăjmașului.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

De cereasca Împărăție fă-i părtași cu solirea ta pe cei ce cu râvnă laudă, Stăpână, minunile ce le lucrezi totdeauna credincioșilor, Maica Domnului și Dumnezeului cerului.

Catavasie:

Sfatul cel neurmat și dumnezeiesc, al întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, prorocul Avacum avându-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

Irmos: *Spăimântatu-s-au toate...*

Din noapte cu duhul tău ai mânecat spre Dumnezeu, Care în Jertfelnicul Său, maică, cărare nouă preaminunat ți-a gătit, și Jertfa de taină ai vestit, jertfa cea de laudă aducând-o Acestuia.

În vreme de cernere și de prigoană stâlp ai fost, maică Magdalena, pentru lume; că tu pecete pe „Vede Domnul" având, pecete ai pus de neclintit inimii creștinilor sfântul Nume al Domnului.

Slavă...

Cu duhul blândeților și întru frica Domnului, maică, învrăjbire-ai risipit-o; că întru graiul cel înțeles de popor, din Pravilă cu râvnă ai citit, pace ortodocșilor mijlocind cu smerenie.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Spre cer ridicându-ne, Împărătească, inima, laudă cu râvnă îți aducem, că mai înaltă ești decât cerurile, lauda oștirii îngerești, muntele cel netăiat și surparea vrăjmașului.

Catavasie:

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască slava ta; că tu, Fecioară neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate și ai născut pe Fiul cel fără de ani, Cel ce dăruiește pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a 6-a

Irmos: *Înțelepții lui Dumnezeu...*

Pe toți, slăvită, i-ai învățat că Însuși Domnul vede cărările și toate faptele, și în necazuri ne întâmpină Mântuitorul lumii, Unul mult-milostiv.

La toată fapta adăugând dragostea de Hristos și de aproapele, roada cunoașterii

de Dumnezeu ai primit în dar, cinstită Magdalena, sălaș al Duhului.

Slavă...

Cu dor dorit-ai să te închini Preasfântului Mormânt al Stăpânului și-n duh răpindu-te, într-o clipeală a ochilor, aflat-ai, fericită, plinirea dorului.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

De tot amarul ispitelor și toată strâmtorarea păzește-ne, Maică a Domnului, pe cei ce astăzi o lăudăm pe Sfânta Magdalena, roaba Fiului tău.

Catavasie:

Înțelepții de Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

CONDAC, glasul al 3-lea,
podobie: *Fecioara astăzi...*

Pe Domnul, Cel ascuns întru poruncile Lui, dorind a-L urma, fericită Magdalena, ai vestit poporului credincios cuvintele Evangheliei cele purtătoare de viață; și, într-un cuget, în Hristos pe toți i-ai unit; iar acum, în ceruri, te rogi neîncetat pentru mântuirea sufletelor noastre.

Alt Condac, glasul al 8-lea,
podobie: *Apărătoare Doamnă...*

Pe lucrătoarea cea aleasa a virtuților, care în Valea Timocului s-a ostenit să ridice ortodocșii spre râvna sfântă; pe făclia cea nestinsă a Șciubicului s-o cinstim, că ne revarsă din belșug minuni, strigând: Bucură-te, Sfântă Magdalena, mult-nevoitoare!

ICOS

Aleasă a lui Hristos, Sfântă Magdalena, lauda Mălainiței și mărgăritarul cel preafrumos al neamului ortodox, nebiruită strălucire a mărturisitorilor Sfintei Treimi, Căreia acum Îi stai înainte, roagă-te pentru noi, cei ce-ți grăim așa:

Bucură-te, ceea ce, cu îngerii, Domnului Îi aduci cântare;

Bucură-te, că, sfinților, slava lui Dumnezeu le este veselitoare;

Bucură-te, că neamul omenesc cu bucurie te cinstește;

Bucură-te, povățuitoare a mântuirii ce în veac nu se sfârșește;

Bucură-te, dătătoare a bunătăților pământești și blândă mângâietoare;

Bucură-te, ceea ce darurilor cerești ni te afli solitoare;

Bucură-te, că de bucurie umpli sufletele celor ce îți aduc laudă cu mulțumire;

Bucură-te, ceea ce ai urmat poruncile Domnului cu multă dorire;

Bucură-te, ceea ce nu ai obosit în săvârșirea binelui;

Bucură-te, laudă și întărire a Timocului;

Bucură-te, ceea ce Domnului te-ai adus vrednic prinos;

Bucură-te, ceea ce ne împlinești cererile de folos;

Bucură-te, Sfântă Magdalena, mult-nevoitoare!

SINAXAR

În ziua a cincisprezecea a lunii octombrie, săvârșim pomenirea Sfintei Magdalena de la Mălainița.

Sfânta Magdalena s-a născut la 22 noiembrie 1895 în satul Șciubic, din Valea Timocului, nu departe de granița actuală a României, zonă în care trăiesc comunități istorice de români. Tatăl ei, Milenko Ilić, era sârb de neam, iar mama, Milca, era româncă descendentă din vechea familie Cătălinici, venită din Transilvania.

Primind la Sfântul Botez numele de Magdalena (Mândălina), ca un semn al dumnezeiești chemări spre o viață în smerenie și slujire, a arătat încă din fragedă pruncie dragoste pentru rugăciune și Biserică.

Înzestrată fiind de Dumnezeu cu darul înțelepciunii și al credinței nestrămutate, Magdalena a fost mai întâi dată să învețe carte, fapt neobișnuit pentru fete în acea vreme, iar mai apoi, la timpul potrivit, când a împlinit vârsta de 19 ani, s-a însoțit în Taina Nunții cu Miloș, din satul Mălainița. Însă Dumnezeu a îngăduit ca acesta să moară în Primul Război Mondial, lăsând-o văduvă cu un copil mic. Trecând prin această încercare cu statornicie în credință, Magdalena și-a pus încrederea în Dumnezeu, rostind adesea în momentele grele ale vieții: *„Vede Dumnezeu"*.

Au urmat anii grei ai Ocupației bulgare (1915-1918), când preoții erau arestați și uciși, biserica din Șciubic, rămânând fără păstor. Evlavioasă din fire și cunoscând bine învățătura de credință, ea s-a pus în slujba Bisericii, propovăduind tuturor cuvântul lui Dumnezeu, păstrând astfel candela credinței nestinsă. În vremurile acelea tulburi, când mulți oameni apelau la vrăjitorie, din pricina neînțelegerii limbii în care erau săvârșite dumnezeieștile slujbe, Sfânta Magdalena a luptat după putere să îi întoarcă pe oameni la Dumnezeu și să lepede practicile demonice ale vrăjitoriei. Cunoscând bine limbile română și sârbă, a fost aleasă de Dumnezeu să fie legătură sfântă între neamuri, iar pentru cei credincioși, alinare duhovnicească. Și o puteai vedea pe

această fericită femeie umblând neobosită prin ger, furtună sau arșiță, câte 5 kilometri pe jos, ca să citească și să cânte la sfintele slujbe, având deosebită smerenie și râvnă către cele duhovnicești.

Trăind ca o monahie în lume, s-a arătat biruitoare prin post și rugăciune în încercările prin care trecea, devenind milostivă, blândă și plină de bunătate. Suferințele mari ale oamenilor o făceau pe Magdalena să se roage mereu pentru cei săraci și îndureraţi, ajutându-i cât putea, îndrumându-i spre păzirea căilor Bisericii în duhul poruncilor Domnului, învățându-i cum să se roage, cum să țină posturile de peste an și cum să întâmpine sărbătorile cu pregătire duhovnicească.

A dus o viață singuratică de rugăciune, păzind turmele de oi și citind cuvintele Sfintei Scripturi. Bineplăcând lui Dumnezeu și oamenilor, s-a mutat cu pace la cerești lăcașuri în ziua de 15 octombrie 1962 (2 octombrie stil vechi). La adormirea ei în Domnul, fața i-a strălucit de o lumină nepământească, prin aceasta arătându-se slava de care s-a învrednicit înaintea lui Dumnezeu pentru viața sa curată.

Pe locul în care a viețuit Sfânta Magdalena s-a ridicat mai târziu Mănăstirea Mălainița, în a cărei biserică au fost așezate moaștele sfintei. Ea s-a arătat în timp mare făcătoare de minuni, la cinstitele sale moaște închinându-se mulțimi de credincioși români și sârbi care îi cer mijlocirea.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Sfințit Mucenic Lucian, preotul din Antiohia.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Savin Episcopul.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Vars Mărturisitorul, episcopul Edesei.

Tot în această zi, pomenirea nevoinței unui monah Mucenic necunoscut, din Alexandria Egiptului.

Pentru ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: *N-au slujit zidirii...*

Al Mălaniței lăcaș preasfânt se laudă, moaștele tale ținând cu multă dragoste, pe care cinstindu-le, toți lui Hristos strigăm: Prealăudat ești în veci, Doamne și Dumnezeule al părinților noștri!

Cu tot sufletul pe Mirele dumnezeiesc și frumusețea Lui, o, Magdalena, dorind, cu totul ai tins spre El, strigând Acestuia: Prealăudat ești în veci, Doamne și Dumnezeule al părinților noștri!

Slavă...

Ca scânteile pe paie întinzându-se toate cuvintele-ți cele aprinse de sus, neghina relei cinstiri au ars în frații tăi, învățându-i pe toți: Tată și

Fiu și Duh, un Domn, în Treime să cinstească.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Cuget mort având și inima așijderea, și duhul rău împietrit, prin tine care-ai născut Viața în Ipostas, o, tu, Stăpâna mea, Prealăudată, strig: Ridică-mă cu mila ta din a iadului pieire!

Catavasie:

N-au slujit făpturii înțelepții de Dumnezeu, ci numai Făcătorului; ci, groaza focului bărbătește înfruntând-o, se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeul părinților noștri și Doamne, binecuvântat ești.

Cântarea a 8-a

Irmos: *Pe tinerii cei binecredincioși...*

Pasăre cu dulce glăsuire, cântat-ai, o, Magdalena, întru țarina vieții acesteia, și mulțimi de suflete ai ridicat să laude pe Ziditorul, zicând: Pe Domnul, lucrurile, lăudați-L și preaînălțați-L pe El întru toți vecii!

Ierusalime, floare dragă, prin tine sufletul meu dorește a umbla, cântai, de Duh purtându-te prin el cu duhul a zbura, ci-n cel ceresc acum suind, Maică, ne înveți a cânta: Pe Domnul, lucrurile, lăudați-L și preaînălțați-L pe El întru toți vecii!

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, pe Domnul.

Astăzi, fericită Magdalena, cu oastea cea îngerească pe Hristos slăvești, cu toată Biserica celor întâi-născuți în cer, și ne înveți să glăsuim pururea către El: Pe Domnul, lucrurile, lăudați-L și preaînălțați-L pe El întru toți vecii!

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Nu sufăr, tăcând, să-ascund talantul cuvântului că sfânt Acoperământ i-a fost lui Adam, sărac și gol prin căderea cea dintâi, chiar Maica Ziditorului, a Împăratului tron, pe Domnul Puterilor născându-L și haina nemuririi veșnice dăruindu-i.

Catavasie:

Să lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.

Pe tinerii cei binecredincioși, în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum, fiind plinită, pe toată lumea ridică să cânte: Pe Domnul, lucrurile, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: *Tot neamul pământesc...*

Cort întins de sus de Domnul, Cel ce-a întins cerul ca pe un cort, te-ai făcut creștinilor în tulburarea veacului de acum cu graiul tău și faptele și cu cântarea ta și cu harul lucrării minunilor, Magdalena, podoaba Bisericii.

Duhul cel zdrobit și jertfă de laudă și cuget neclintit, lui Hristos cu dragoste ca pe o zestre plăcută I-ai adus și, înțelept în inimă suișuri sfinte punând, Magdalena, cu cetele sfinților împreună în ceruri te veselești.

Slavă...

Dor nemistuit având pentru curțile Ierusalimului, în acesta azi intrând, o, Magdalena, sfânt vas al harului, Domnului păcii roagă-te să dăruiască de sus pace lumii, iar nouă păcatele să le ierte, cu sfântă solirea ta.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Scară către cer, demult te-a văzut Iacob, marele Patriarh, că pe Dumnezeu născând, Maică Fecioară ce nu știi de bărbat, zdrobit-ai capul șarpelui și firea oamenilor sus la de-a dreapta Tatălui s-a înălțat prin Cel Unul-Născut, Domnul, Fiul tău.

Catavasie:

Tot neamul pământesc să salte cu duhul, fiind luminat; și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, și să strige: Bucură-te, preafericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

LUMINÂNDA Sfintei, glasul al 3-lea, podobie: *Cel ce cerul cu stele...*

Cu untdelemnul virtuții, candela sufletului tău împodobind-o, prin harul Mângâietorului Duh te-ai sfințit, Magdalena, pârgă nouă Bisericii.

A Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Fecioară Maică Marie, dumnezeiască cetate, tron luminat ca un soare, al împăratului scaun, neînțeleasă minune, cum L-ai născut pe Stăpânul?

LA LAUDE

Stihiri pe 4, glasul 1, podobie: *Ceea ce ești bucuria...*

Să prăznuim, cu soborul cinstitelor femei, pomenirea slăvitei Magdalena, toți, astăzi; că-n anii cei din urmă i-a întărit pe credincioși în

evlavie și, cu puterea cuvântului din Scripturi, calea Domnului le-a arătat.

Având nădejdea în ceruri ca pe o ancoră neclintită și tare, Magdalena slăvită, spuneai cu îndrăznire că Dumnezeu vede pururea inima tuturor celor ce cu râvnă se ostenesc să păzească pomenirea Lui.

Roada cea nouă, sfințită-n Valea Timocului și în Șciubic odrăslită, în Mălainița astăzi se vede luminat izvor de minuni, Magdalena, prin Sfântul Duh, și dăruiește belșug de tămăduiri, în nădejde întărindu-ne.

Întru smerenia duhului liniștit și blând ai împletit, Magdalena, cu rugăciunea de taină, slujirea prin cântare și prin cuvânt, care este de mare preț în ochii Domnului, Celui ce, pentru ea, dăruiește răsplătirile.

Slavă..., glasul al 4-lea:

Veniți cu laude să cinstim vlăstarul cel nou al Mălainiței, pe Mărturisitoarea Magdalena; că aceasta cuvântul vieții în Scriptură l-a aflat și, de înflăcărată râvnă cuprinzându-se, cu osteneală l-a vestit în anii cei din urmă, împărțind locuitorilor Văii Timocului apele harului și învățându-i cu dragoste să zică: Doamne, dăruiește iertare de greșeli sufletelor noastre!

Și acum..., a Praznicului, sau a Născătoarei de Dumnezeu, același glas:

De toate primejdiile păzește pe robii tăi, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să te slăvim pe tine, nădejdea sufletelor noastre

Doxologia mare, Troparele,
Ecteniile și Otpustul.

La Sfânta Liturghie

Fericirile pe 8, din Cântările a 3-a și a 6-a ale Canonului Sfintei.

PROCHIMEN, glasul al 7-lea:
(*Psalm* 67: 36, 3)

Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel.

Stih: Drepții să se bucure și să se veselească înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze întru veselie.

APOSTOLUL
Din *Epistola către Galateni*
a Sfântului Apostol Pavel, citire:
(5: 22-26; 6: 1-2)

Fraților, roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga-răbdare, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea, curăția; împotriva unora ca acestea nu

este lege. Iar cei ce sunt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftele. Dacă trăim în Duhul, în Duhul să și umblăm. Să nu fim iubitori de mărire deșartă, supărându-ne unii pe alții și pizmuindu-ne unii pe alții. Fraților, chiar de va cădea un om în vreo greșeală, voi cei duhovnicești îndreptați-l pe unul ca acesta cu duhul blândeții, luând seama la tine însuți, ca să nu cazi și tu în ispită. Purtați-vă sarcinile unii altora și așa veți plini legea lui Hristos.

Aliluia, glasul al 5-lea (*Psalm* 96: 12, 13)

Stih 1: Lumină a răsărit dreptului și celor drepți cu inima, veselie.

Stih 2: Veseliți-vă, drepților, în Domnul și lăudați pomenirea sfințeniei Lui!

EVANGHELIA

(de la Liturghia din 24 noiembrie)

Din *Sfânta Evanghelie de la Matei*, citire: (5: 14-19)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Voi sunteți lumina lumii; nu poate o cetate aflată pe vârf de munte să se ascundă. Nici nu aprind făclie și o pun sub obroc, ci în sfeșnic, și luminează tuturor celor din casă. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru cel din ceruri. Să nu socotiți că am venit să stric Legea sau prorocii; n-am venit să stric, ci să împlinesc. Căci adevărat zic vouă: Înainte de a trece cerul și pământul, o iotă sau o cirtă din Lege nu va trece, până ce se vor face toate. Deci, cel ce va strica una din aceste porunci foarte mici și va învăța așa pe oameni, foarte mic se va chema în Împărăția cerurilor; iar cel ce va face și va învăța, acesta mare se va chema în Împărăția cerurilor.

CHINONIC (*Psalm* 111: 6)

Întru pomenire veșnică va fi dreptul. Aliluia.